

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivou Hrdinovou v právní věci žalobce **J. R.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. prosince 2009 číslo x, **o plný invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2009, kterým byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě ze dne 10. 11. 2009 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 45%. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil, neboť se jeho zdravotní stav neustále zhoršuje. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ani žalobce se k nařízenému ústnímu jednání bez řádné omluvy nedostavili.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 2. 12. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě dne 10. 11. 2009 při lékařské prohlídce míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly VIII, oddílu B, položky 4.2, písm. b) 45%, kterou dodatečně opravil na 40% a vyslovil, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, ale je nadále částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost posoudila dne 10. 6. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise prostudovala spisovou dokumentaci, zdravotní dokumentaci ošetřujícího praktického lékaře (kartu zapůjčil MUDr. P. Č.), zdravotní dokumentaci Oddělení nemocí z povolání Hornické polikliniky Ostrava (kartu zapůjčil prim. MUDr. R. G., Ph.D), lékařský nálezní oddělení chorob z povolání Hornické polikliniky ze dne 17. 2. 2005, 1. 2. 2007, 27. 1. 2009, posudek na jednorázové odškodnění pro zhoršení nemoci z povolání ze dne 27. 1. 2009 doložený k odvolání, lékařské nálezy předložené při jednání komise, které měla již komise k dispozici a lékařský nálezní Slezské nemocnice v Opavě, ORL ambulance MUDr. L. R. ze dne 5. 11. 2009. Komise také vycházela z vlastního zjištění při jednání. Posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je komplikovaná uhlokopská penumokonióza t. č. se středním stupněm obstrukční ventilační poruchy se snížením výkonnosti organismu, kdy stav odpovídá příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitole VIII, oddílu B, položce 4.2, písm. b), kdy z rozmezí 35-50% poklesu míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila komise střední hodnotu 40%, i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím, nedoslýchavosti a hypertenzi i předchozímu pracovnímu zařazení. U žalobce dle komise nešlo k datu rozhodnutí žalované o zdravotní postižení uvedená pod písm. c) d) a ani se nejednalo o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 10. 6. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o nárok na dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a dochovanou pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise MPSV, která je oprávněna nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti občanů, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudek této posudkové komise, pokud splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 10. 6. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě jeho zdravotní dokumentace a odborným členem posudkové komise byl též odborný internista. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Dospěla k závěru zcela shodně se závěrem posudkového lékaře OSSZ, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je komplikovaná uhlokopská pneumokonióza t. č. se středním stupněm obstrukční ventilační poruchy se snížením výkonnosti organismu. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly VIII, oddílu B, položky 4.2, písm. b). Položka 4 je určena pro zaprášení plic (pneumokoniózu uhlokopů, silikózu, asbestózu) a

pneumokoniózu ve spojení s tuberkulózou. Položka 4.2 je určena pro rozvinuté onemocnění - středně těžké poruchy se snížením výkonnosti organismu. Uvedená položka 4.2 udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 35-50% a komise hodnotila na dolní hranici 40% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím, nedoslýchavosti a hypertenzi i předchozímu pracovnímu zařazení. U žalobce nešlo k datu rozhodnutí žalované o zdravotní postižení uvedená pod písm. c) d) a ani se nejednalo o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Soud proto po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 10. 6. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise rovněž v posudku stanovila pracovní omezení, která žalobce má a určila okruh zaměstnání, které je žalobce schopen při dodržení stanovených pracovních omezení vykonávat.

Krajský soud považuje za nutné vyjádřit se k chybě v psaní v napadeném rozhodnutí, kdy ze správního spisu ze záznamu o jednání zjistil, že v napadeném rozhodnutí bylo na místo 40% uvedeno 45%, když posudkový lékař opravil tuto chybu v záznamu o jednání, avšak žalovaná v napadeném rozhodnutí v odůvodnění chybně uvedla míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 45%. Soud je toho názoru, že tato chyba v napadeném rozhodnutí neměla vliv na jeho zákonnost.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 40% je nižší, než 66% a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná nemá v tomto řízení právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 2. září 2010

Za správnost vyhotovení:
Jana Valošková

JUDr. Iva Hrdinová, v.r.
samosoudkyně

